

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8843

гр. София, 10.11.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **893** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, по молба от В. П. А., чрез адв. М.-САК, с искане за изменение на решение № 5754 от 12.10.2022 г. по адм. д. № 893/2022 г. на АССГ, 71 с-в в частта относно разноските, като се иска то да бъде отменено в тази част.

Ответникът по искането, редовно уведомен, изразява становище по искането.

Производството по делото е образувано е по жалба от В. П. Ф. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4, чрез адв. К. М.-САК, с адрес за призоваване и връчване на съдебни дела: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 21-4332-006955, издадена на 10.12.2021г. от И. В. Й. - полицейски инспектор към СДВР, Отдел Пътна Полиция-СДВР - [населено място], с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за нарушаване на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, която е отхвърлена като неоснователна.

При извършената служебна проверка на молбата за изменение на определението, съдът установи, че същата е подадена в срока по чл. 248 от ГПК, при съобщаване на решението и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Отговорността за разноските е регламентирана с чл. 143 АПК, като за неуредените случаи, на основание чл. 144 АПК са приложими нормите на ГПК. Принципът, на който са подчинени правилата за разпределение на отговорността за направените по делото разноси е, че те следва да са в тежест на страната, чиято позиция не е приета за допустима или правилна със съдебния акт. В случая жалбата е отхвърлена и ответната страна има право на разноси. Искането за присъждането им е направено своевременно - до приключване на последното заседание пред АССГ и е присъдено в минимален размер. Неоснователни са доводите на молителя, че процесуалният представител на ответната страна е участва само в първото по делото заседание, а за

следващите три такива не само че не е взел участие, но дори и не депозира писмено становище било по хода на делото, било по доказателствата и доказателствените искания и не е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, защото именно с депозираните писмените бележки от 13.06.22 г. е направено искане за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Както се посочи по-горе искането може да се направи до приключване на устните състезания, с което приключва и последното съдебно заседание по делото, а не до започване на устните състезания. Второ, искането за присъждане на разноски не е доказателствено искане и документите, удостоверяващи че разноските са направени в съответен размер, нямат характера на доказателства, относими към спора. Това е така, защото претенцията за разноски не е факт от значение за решаване на спора, респ. документите, удостоверяващи че разноските са направени в съответен размер, не са средства, с които се доказва спорен факт от значение за делото по същество.

Предвид изложеното съдът счита искането за изменение на цитираното по-горе решение за неоснователно.

Воден от горното и на осн. и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, АССГ, III отделение, 71 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на В. П. Ф. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 4, чрез адв. К. М.-САК, с адрес за призоваване и връчване на съдебни дела: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, с искане за изменение на решение № 5754 от 12.10.2022 г. по адм. д. № 893/2022 г. на АССГ, 71 с-в в частта относно разноските, с която се иска отмяна на тяхното присъждане.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

СЪДИЯ: